

Bortset fra de ganske få ovennævnte tilfælde, hvor tilskadekomne forsætligt eller ved retsstridig handling har fremkaldt arbejdsskaden, er skyldsspørgsmål uden betydning for anerkendelsen af en arbejdsskade samt udmålingen af arbejdsskadeerstatningen.

Lovforslaget vil derfor ikke få konsekvenser for mulighederne for at få arbejdsskadeerstatning.

Justitsministeriet har oplyst følgende vedrørende mulighederne for at få erstatning efter reglerne i erstatningsansvarsloven:

Hvis en arbejdsulykke forvoldes af en ansvarlig skadevolder, kan der i tilknytning til erstatning efter arbejdsskadesikringsloven rejses krav om supplerende erstatning i medfør af erstatningsansvarsloven, i det omfang sidstnævnte lov giver ret til højere erstatningsbeløb eller andre erstatningsposter.

Det følger af arbejdsskadesikringslovens § 77, 2. pkt., der lyder således:

»Tilskadekomnes eller de efterlattes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes, i det omfang der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter [arbejdsskadesikringsloven].«

Efter erstatningsansvarsloven kan der bl.a. rejses krav om udbetaling af såkaldte differencebeløb i de tilfælde, hvor f.eks. erstatning for tab af erhvervsevne opgøres til et højere beløb efter erstatningsansvarsloven end efter arbejdsskadesikringsloven. Derudover kan der i medfør af erstatningsansvarsloven ydes erstatning for helbredelsesudgifter og tabt arbejdsfortjeneste samt godtgørelse for svie og smerte, som ikke kan erstattes eller godtgøres i medfør af arbejdsskadesikringsloven.

Det er en grundlæggende betingelse for at opnå erstatning i medfør af erstatningsansvarsloven, at der er en ansvarlig skadevolder, dvs. at der som udgangspunkt foreligger et såkaldt culpa-ansvar.

I arbejdsskadesager kan det f.eks. være tilfældet, såfremt en arbejdsgiver ikke har tilrettelagt arbejdet på forsvarlig vis og en arbejdstager som følge heraf lider skade. Det beror på de nærmere omstændigheder i en sag, hvorvidt arbejdsgiveren kan blive pålagt ansvar i medfør af erstatningsansvarsloven. Dette var f.eks. tilfældet i en højesterets sag, hvor en arbejdstager faldt over

en palleløfter og derved pådrog sig en rygskaide. To af flertallets dommere udtalte, at arbejdsgiveren ikke havde tilrettelagt arbejdet sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, og arbejdsgiveren blev derfor pålagt erstatningsansvar i medfør af erstatningsansvarsloven. Dommen er refereret i UfR 2002, side 519 H.

Arbejdstagerens erstatningskrav vil eventuelt kunne nedsættes på grund af egen skyld, jf. erstatningsansvarslovens § 24.

En arbejdsgiver kan også blive ansvarlig for skader, der skyldes de ansattes uforsvarlige handlinger. Det følger således af Danske Lov 3-19-2 om arbejdsgiveransvar, at arbejdsgiveren hæfter for det erstatningsansvar, som hans arbejdstagere måtte pådrage sig for uforsvarlige skadegørende handlinger, der er foretaget i forbindelse med arbejdets udførelse.

Den pågældende arbejdstager vil i disse tilfælde som udgangspunkt også være erstatningsansvarlig. Det følger imidlertid af erstatningsansvarslovens § 19, stk. 3, at i det omfang skaden er dækket af en forsikring (en tingsforsikring, driftstabsforsikring eller arbejdsgiverens ansvarsforsikring), bortfalder arbejdstagerens erstatningsansvar, medmindre arbejdstageren har forvoldt skaden forsætligt eller ved grov uagtsomhed. Endvidere vil arbejdstagerens erstatningsansvar kunne nedsættes eller bortfalde i medfør af erstatningsansvarslovens § 23, stk. 2, hvis det findes rimeligt under hensyn til dels den udviste skyld, arbejdstagerens stilling og omstændighederne i øvrigt, dels skadelidtes interesse.

Indførelsen af en begrænsning af arbejdsgiverens strafansvar i visse situationer (lovforslagets § 1, nr. 9 (forslaget til ny § 83, stk. 3, i arbejdsmiljøloven)) vil ikke ændre på mulighederne for at få erstatning i forhold til i dag.

Man skal dog være opmærksom på, at i de tilfælde, hvor skaden ikke skyldes andre ansattes uforsvarlige handlinger, og hvor arbejdsgiveren har tilrettelagt arbejdet på fuld forsvarlig vis, hvilket i øvrigt efter omstændighederne vil kunne begrunde anvendelsen af den foreslåede undtagelsesbestemmelse i § 83, stk. 3, vil der – ligesom i dag – ofte ikke være grundlag for at rejse et erstatningskrav i medfør af erstatningsansvarsloven.